

28 листопада 2023 р. Б. відбулося традиційне щомісячне засідання Українського Богословського Наукового Товариства, в рамках якого о. д-р Мирон Бендик, ректор Дрогобицької семінарії, виступив із доповіддю на тему: "Берестейська унія: Задум і реалізація".

"Цими днями спогадуємо 400-ліття мученицької смерті святителя Йосафата Кунцевича. Зазвичай його називають мучеником за церковну єдність. Ми ж пропонуємо іншу перспективу – величати його мучеником за помісність нашої Церкви. У цих випадках робляться два різні акценти, які, у свою чергу, є нерозривно пов'язані, бо ж де помісність, там є і прагнення до єдності, а де єдність – там повинна бути і помісність. Таким чином постать святого Йосафата безпосередньо торкається теми сьогоденної доповіді – ідеї Берестейської унії 1596 року", – висловився голова місцевого осередку УБНТ та модератор зустрічі о. Іван Гаваньо.

Як уведення до теми о. Мирон, зокрема, сказав: "Навколо подій Берестейського собору нашарувалося багато стереотипів. Тому читаючи численну літературу на цю тему, ми натягаємо ті штампи і на себе. Настав час відшарувати те, що не було первинним, внаслідок чого ми побачимо, що залишились окремі дуже промовисті свідчення". Отже, за словами доповідача, Берестейська унія не була з'єднанням роз'єднаних до цього Церков, адже, як стверджував патріарх УГКЦ Мирослав Іван Любачівський, не існує жодного документу, що засвідчував би про будь-яку схизму Київської Церкви до 1596 року. Унія також не була доєднанням нашої Церкви до Римської з перспективою поступового поглинання першої в другій, яскравим підтвердженням чого служить факт подальшого існування помісної УГКЦ зі збереженою східною, а не латинською, традицією.

Пояснюючи чим, натомість, Унія була, о. Мирон звернувся до визначення тогочасних нез'єдинених церковних авторитетів Петра Могилы та Адама Кисіля, які підтримували ідею унії саме як єднання двох частин, що є різними до цього єднання, і залишаються такими після нього. Підтвердження такої інтерпретації Берестейської угоди служать, зокрема, сформульовані Київською Церквою 33 артикули-умови єднання, що є

свідченням її помісності.

Крім цього, Унія не була конфесійним переходом Київської Церкви, а продовженням та увиразненням традиції київського християнства, що завжди перебувало у сопричасті з Римським Апостольським Престолом. А з боку Вселенської Церкви Берестейське єднання було знаком екуменічної унії. Звідси Унія 1596 року є "двосторонньою" – русько-римською та римо-руською.

Як висновок, о. Мирон Бендик твердить, що певні цілі однієї з найбільших подій тих століть у Церкві були досягнуті, інші – ні. Сопричастя з наступниками апостола Петра, на його думку, вдалося досягнути повністю; сопричастя з Римською Католицькою Церквою внаслідок претензій РКЦ на еклезійну єдиноправильність було досягнуто тільки частково; а сопричастя з Царгородською Церквою досягнути не вдалося, зокрема, через поставлену Києву умову єднання з нею – поділ з РКЦ. "А яка може бути єдність, що народжується з поділу?", – риторично запитує о. Мирон.

На завершення усі присутні мали можливість задати доповідачу свої питання.

Попереднє відкрите засідання УБНТ відбулося 24 жовтня 2023 р. Б. Більше за посиланням: <http://dds.edu.ua/ua/news/2896-u-seminariyi-vidbulas-tsikava-konferentsiya-pro-r-elihyini-pohlyady-ivana-franka-2024.html>

Підпишіться і стежте за фото- і відео-матеріалами тут:

- ~ FACEBOOK: <https://www.FACEBOOK.com/dds.edu.ua/>
- ~ INSTAGRAM: <https://www.INSTAGRAM.com/ddseminaria/>
- ~ YOUTUBE: <https://www.YOUTUBE.com/channel/dseminaria/>
- ~ TWITTER: https://TWITTER.com/dds_ua